

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-02-17
Besvaras senast
2017-03-01 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2016/17:877 Brist på förvarsplatser

Den som befinner sig i Sverige har rätt att lämna in en ansökan om asyl, som sedan ska bedömas individuellt och rättssäkert. Om den asylsökande bedöms ha skyddsskäl får vederbörande uppehållstillstånd. Om den asylsökande efter sedvanliga prövningar och överklagandemöjligheter inte bedöms ha sådana skyddsskäl – och saknar annan rätt att vistas i Sverige – måste han eller hon återvända till sitt hemland.

Att återvändandet fungerar och att det är en tydlig skillnad mellan ett ”ja” och ett ”nej” i asylprocessen är centralt för att legitimiteten i – och förtroendet för – asylrätten och vår reglerade migrationspolitik ska upprätthållas. Det är centralt för att Sverige som land ska kunna vara generöst i att ge skydd till människor som är i behov av det.

Förra året avvek nästan 6 000 personer som fått nej på sina asylansökningar. Enligt TT:s rapportering hade gränspolisen i december nästan 13 000 ärenden gällande just personer som avvikit. Den kommande femårsperioden väntas ytterligare 48 700 personer avvika, enligt Migrationsverkets senaste prognos.

Att avvika eller att ”gå under jorden” innebär dels stora risker för den enskilda, dels att parallellsamhällen etableras. Dessa personer får inte bo eller arbeta vitt och har inte tillgång till samma sociala skyddsnet som vi som bor i Sverige. När detta skuggsamhälle växer innebär det att fler människor lever i yttersta sociala utsatthet och utanförskap i Sverige, där många får illa och utnyttjas. Det är en utveckling som vi måste motverka.

För att möjliggöra fler avvisingar och utvisningar av personer som saknar rätt att vistas i Sverige är det viktigt att Sverige ingår fler bilaterala överenskommelser (så kallade återtagandeavtal) med de viktigaste mottagarländerna för att dessa ska ta emot sina medborgare. Det behövs även mer resurser till polisen för att den ska kunna verkställa avvisingar och utvisningar och även i större utsträckning genomföra inre utlänningskontroller. Det behövs också starkare incitament för exempelvis asylsökande att styrka sin identitet.

Men en av de viktigaste åtgärderna för att förhindra att personer avviker är att det finns möjlighet att vid behov göra placering i förvar.

Det har tidigare funnits uppgifter om att det råder brist på försvarsplatser. Kristdemokraterna har därför i sitt budgetalternativ från hösten 2016 anslagit 60 miljoner kronor för att tillskapa ytterligare 50 försvarsplatser. Detta ska läggas till de 100 nya försvarsplatser som regeringen gett Migrationsverket i uppdrag att ta fram (till oktober i fjol).

Nu förekommer uppgifter om att Migrationsverket i vecka 6 helt saknade lediga försvarsplatser. Om detta vid det aktuella tillfället medförde att myndigheten tvingades prioritera bland personer för vilka det förelåg behov av förvarstagande är oklart, men helt klart är att situationen är oacceptabel.

Detta försvårar återvändandearbetet och skapar potentiellt sett merarbete för polisen om denna behöver eftersöka samma personer vid flera tillfällen. Regeringen måste genast vidta åtgärder för att tillse att antalet försvarsplatser utökas för att möta de behov som finns.

Jag vill med anledning av detta fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Vilka åtgärder avser ministern och regeringen att vidta för att säkerställa att det finns tillräckligt med försvarsplatser så att ingen som borde placeras i förvar i stället släpps?

.....

Aron Modig (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors